

No 204
1869

FORHANDLINGER

i

Videnskabs-Selskabet

I CHRISTIANIA

Aar 1869.

Med 8 lithogropherede Plader.

Mo. Bot. Garden,
1895.

Christiania 1870.

Trykt hos Brøgger & Christie.

I Commission hos Boghandler J. Dybwad.

Nye Dybvandscrustaceer fra Lofoten.

Af

G. O. Sars.

(Foredraget i Mødet den 21 Mai.)

De i det følgende kortelig beskrevne Crustaceer have allerede forstørstedelen været nævnte i den af min Fader givne Fortegnelse over Dybvandsdyr (Fortsatte Bemærkninger over det dyriske Livs Udbredning i Havets Dybder). De ere alle tagne i Lofoten ved de nær hinanden liggende Fiskevær Skraaven, Gulbrandsøerne og Brettesnæs, fra en Dybde af 120 indtil 300 Favne. I den af min Fader givne Fortegnelse er 200 Favne sat som den øverste Grændse. Senere Undersøgelser have imidlertid vist, at den eiendommelige Dybvandsfauna, hvorom her er Tale, tager sin Begyndelse endnu noget høiere op, og at vel rigtigere 100 Favne bør sættes som Grændsen. De fleste af de af mig tidligere (ved Skraaven) paa 200—300 Favnes Dyb fundne Sjødyr har jeg saaledes kunnet forfølge lige op til 120 Favne (Gulbrandsøerne og Brettesnæs), og omvendt har ved nøiere Undersøgelse ogsaa flere af de af mig tidligere kun paa sidstnævnte Dybde fundne Dyrformer vist sig at gaa ned til 300 Favne og rimeligvis endnu langt dybere. Paa min sidste Reise i Lofoten har det endnu lykkes mig at finde flere nye Repræsentanter af denne interessante Dybvandsfauna, deriblandt ogsaa en Del eiendommelige Crustaceformer, som i det følgende nærmere skulle omtales sammen med de tidligere af mig her fundne. Amphipodernes Underorden er her forbigaaet, da Tiden endnu ikke har strukket til at bearbejde det rige herhen hørende Materiale.

Decapoda macrura.

1. *Pandalus propinquus* n. sp.

Descript. Pandalo annulicorni affinis; forma corporis vero aliquanto gracilior. Rostrum frontale longitudinem scuti dorsalis paulo superans, valde resimum, cultellatum, apice tenuissimo, subtiliter bifido, infra dentibus 7 validis, supra dentibus circiter 9, quorum 3 scuti dorsalis anteriori parti affixi sunt, armatum; dens ultimus marginis superioris ut in *P. annulicorni* ab apice intervallo longo sejunctus. Oculi magni, subglobosi. Antennarum superiorum pedunculus dimidiam circiter longitudinem squamæ antenn. infer. æqvans, articulo basali ultimis 2 junctis duplo circiter longiore; flagellum exterius apicem rostri longe superans, parte crassiore pedunculo duplo longiore. Squama antenn. infer. anguste lanceolata, leviter extus arcuata, apicem versus valde attenuata, margine interiore in parte imprimis posteriore valde convexo, exteriori distincte concavo aculeo parvo terminato. Pedes 2di paris quam in *P. annulicorni* multo breviores et robustiores, parte terminali (tarso) in sinistro pede articulis antecedentibus junctis multo brevior et in articulos modo 28—30 divisa, manu sat magna digitis acuminatis, in dextro pede robustissima ex articulis modo 6 composita, manu fortissima digitis subforcipatis. Pedes sequentes quam in *P. annulicorni* graciliores, ungue terminali longiore. Animal sat pellucidum, scuto dorsali et segmentis abdominalibus supine læte rubro pigmentatis nullis vero fasciis obliquis ut in *P. annulicorni* ornatis; rostrum frontale hyalinum apice extremo fulvescente. Longit. fem. junioris 46 Mm. Habitat in prof. 200—300 orgyarum rarus.

Nærværende nye Art ligner meget den paa grundt Vand almindeligt forekommende *P. annulicornis*, men skiller sig allerede ved første Øiekast ved sin mindre undersætsige Kropsform og ved Farven, som her er oventil ensformig rød, uden at vise noget Spor af de talrige afvexlende røde og blaa skjævtgaaende Baand, der pryde den anden Art. Ved nøiere Undersøgelse viser den ogsaa flere andre Forskjelligheder, som sætte dens Artsforskjel

udenfor al Tvivl. Da det hidtil kun er lykkets mig at finde yngre Individier, har jeg til Sammenligning ved den anatomiske Undersøgelse udvalgt mig nøiagtig ligestore Individier af *P. annulicornis*, for med større Sikkerhed at kunne bestemme den indbyrdes Forskjel. I ovenstaaende Diagnose referere de opførte Characterer sig derfor samtlige til ligestore Individier af *P. annulicornis*. Et af de for Arten mest characteristiske og lettest opfattelige Kjendemærker yder de nedre Antenners bladformige Vedhæng, der er af en fra samme hos de øvrige Arter meget afvigende Form. Ogsaa i Pandehornets Form og 2det Fodpars korte og undersætsige Bygning har man Characterer, hvorved man med Lethed kan kjende den fra dens nærmeste Artsforvandte *P. annulicornis*. Den synes at være meget sjelden, da jeg hidtil kun har faaet op 2 yngre Individier og en ganske liden Unge, der alle i de væsentlige Characterer stemmede overens med hinanden.

2. *Bythocaris simplicirostris* n. gen. et sp.

Descript. Corporis forma sat robusta. Scutum dorsale breve quartam modo longitudinis corporis partem æqvans, margine superiore antice aliquanto gibboso et dente uno vel duobus minimis armato, ad basin rostri frontalis aliquanto excavatum et utrinque processu magno dentiformi supra oculos prominente instructum, margine anteriore infra oculos dentium paribus 2 armato, angulo inferiore inermi. Rostrum frontale perparvum et debile, simplex, subulatum, horizontale, dentibus omnino nullis, ne dimidiam quidem scuti longitudinem assequens. Segmentum abdominale tertium ut in Hippolyte gibbum, margine postico supine in medio in processum triangularem productum. Oculi minimi subcylindrici, pigmento pallide fulvescente. Antennæ superiores squamas antenn. inferior. parum superantes, pedunculo flagellis paulo brevioribus, articulo basali sequentibus 2 junctis aliquanto longiore extus processu tenui et lanceolato instructo; flagellum exterius interiore longius et multo crassius ex articulis circiter 14 compositum. Squamæ antenn. inferior. permagnæ et latæ, longitudinem scuti dorsalis fere assequentes, subrhomboideæ, vix triplo longiores

quam latiores, margine externo recto dente valido terminato, apice late rotundato et ut margine interiore breviter setifero. Mandibulæ et palpo et ramo anteriore dentato carentes, processu solummodo molari magno instructæ. Maxillæ et maxillipedes 4 anteriores fere ut in Hippolyte. Maxillipedes 3^{mi} paris palpo minuto instructi, articulo ultimo aliquanto dilatato et ad apicem oblique truncato dentibusque 6 parvis armato. Pedes 1^{mi} paris fere ut in Hippolyte, manu elongata digitis brevibus; 2^{di} paris angusti et debiles, parte terminali articulis antecedentibus junctis longitudine circiter æquali et in articulos 12 divisa, ultimo manum chelatam formante. Pedes thoracici sequentes et pedes abdominales forma solita. Appendix caudæ media valde elongata, appendices laterales nonnihil superans, apicem versus sensim attenuata, marginibus lateralibus fere rectis et utrinque dentibus 4 minimis armatis, apice in medio leviter emarginato. Appendicum lateralium lamina interior exteriore multo brevior. Animal uniformiter rubro pigmentatum. Longit. fem. oviferæ 33 Mm. Habitat rarissima in prof. 250 orgyarum.

I de fleste almindelige anatomiske Detailler stemmer vistnok nærværende Caride temmelig nøie overens med Slægten Hippolyte, men adskiller sig saa bestemt ved Mandiblernes Bygning, at jeg ikke har kunnet lade den gaa ind under samme Slægt, saa meget mindre som denne Character ialmindelighed og det vistnok medrette er bleven tillagt en væsentlig Betydning ved Slægternes Adskillelse. Dyret har ogsaa i sin ydre Habitus noget vist eendommeligt, som strax skiller den fra de almindelige Hippolyter og mere synes at nærme den til den følgende Caride. Den synes at være særdeles sjelden, da jeg hidtil kun har fundet et eneste Individ, en ægbærende Hun, paa 250 Favnes Dyb ved Skraaven.

3. *Cryptocheles pygmæa* n. gen. et sp.

Descript. Femina. Forma corporis brevis et robusta. Scutum dorsale mediocre, parte antica supine carinata et dentata; margo ejus anterior nullis supra oculos armatus dentibus, infra oculos vero dentibus 3 minutis, inferiore angulum latero-anterio-

rem occupante. Rostrum frontale breve et angustum, dimidiam circiter scuti dorsalis longitudinem æqvans, horizontale, subulatum, supine dentibus 8—12 minutis armatum, inferne inerme vel dente unico minimo prope apicem instructum. Segmenta abdominalia 3 priora epimeris permagnis et rotundatis instructa, tertium supine vix gibbum. Oculi minimi et angusti pigmento pallide fulvescente insignes. Antennæ superiores tenues et debiles, pedunculo elongato, articulo basali sequentibus 2 junctis plus duplo longiore extus ad basin processu acuminato intus apicem propius dente minuto instructo; flagellum interius breve circiter 8articulatum, exterius duplo circiter longius et pedunculi circiter longitudinem æqvans quam solito angustius ex articulis circiter 10 elongatis compositum. Antennarum inferiorum flagellum robustum corporis fere longitudinem æqvans; squama sat magna, rhomboidea, dente marginis exterioris valido ab apice fere æqve ac a basi remoto, extremitate lingvæformi et ut margine interiore setis numerosis sat longis marginata. Mandibulæ palpo carentes in ramos 2 angustos divisæ, anteriore ad apicem dentibus 8 æqualibus pectinatim ornato, posteriore (processu molari) longiore et valde attenuato, apice obtuse acuminato et dense pilifero. Maxillæ fere ut in Hippolyte, structura tamen debiliore. Maxillipedes 1^{mi} paris membranacei, parte terminali (ramo intermedio) laminari, subquadrangulari; 2^{di} paris quam solito debiliores, articulo penultimo parum modo dilatato. Maxillipedes 3ⁱⁱⁱ paris validissimi ad basin palpo minuto instructi; articulus eorum ultimus antepenultimo paulo longior ad apicem tamquam bipartitus, margine anteriore scilicet prope extremitatem aculeo fortissimo triangulari armato. Pedes 1^{mi} paris brevissimi, manu forma singulari, valde elongata et attenuata, digitis extremitatem ultimam occupantibus perparvis et difficulter observandis nisi compressione et forti amplificatione; 2^{di} paris tenues et debiles, extremitate ultima pede cetero longiore et in articulos 7 præter manum minutam divisa. Pedes posteriores structura solita sat fortes. Branchiæ utrinque 5 structura singulari, laminas formantes ovatas in superficie modo exteriori plicas 4—7 ut rudimenta foliolorum præbentes; branchia posterior

ceteris major et forma subreniformi. Pedum abdominalium 1^{mi} paris lamina interior brevis ne dimidiam quidem exterioris assequens longitudinem setis longis ciliatis obsita. Appendix caudalis media appendicibus lateralibus brevior, laminaris, elongato-ovata, marginibus lateralibus leviter arcuatis dentibusque numerosis minutis (utrinque 16—20) armatis, apice ad lineam rectam truncato spinis 6, intermediis 4 valde elongatis, instructo. Appendicum lateralium lamina exterior squamæ antenn. inferior. et forma et magnitudine simillima, interior elongato-ovata et quam illa brevior. Ova inter epimeras segmentorum abdominalium 3 priorum accumulata magnitudine insveta insignia. Pulli nullæ obnoxii metamorphosi.

Mas a femina forma corporis graciliore, carina rostri dentata minus evoluta; epimeris segmentorum abdominalium multo minoribus discrepat. Antennæ superiores multo majores, flagello exterioriore incrassato inque articulos plures (16—18) diviso. Lamina interior pedum abdominalium 1^{mi} paris extus appendice una conica; 2^{di} paris appendicibus duabus instructa.

Color albidus fascia abdominis dorsali fulvescente; antennæ et pedes fasciis transversis colore simili ornata. Inter decapoda macrura minima, longitudine feminæ oviferæ vix 13 Mm. superante.

Habitat non infrequens in prof. 120—300 orgyrum.

Denne pygmæiske Caride viser i sin ydre Habitus adskilligt tilfælles med foregaaende Slægt, men adskiller sig saavel fra den som fra de øvrige Carider ved flere Characterer, der gjør dens Opstilling som Typen for en egen Slægt nødvendig. Mandiblerne vise ogsaa her en meget characteristisk Form ved de 2 særdeles tynde og fine Grene, hvori de gaa ud, ligesom man ogsaa i de øvrige Munddeles Bygning vil finde adskillige Afvigelser fra den sædvanlige Form. Meget characteristisk er Formen af 1ste Fodpars Haand, der ved en løs Betragtning ser ud, som om den ganske manglede Chela. Først ved stærk Forstørrelse og Tryk opdager man de særdeles smaa og spæde Fingre paa den alleryderste Ende. Endelig er Gjellernes Bygning i høi Grad mærkværdig. Disse vise nemlig her en simplere og enklere Bygning end hos

nogen anden bekjendt Caride og danne en meget interessant Overgang til den Form af Gjeller, der er almindelig for de lavere Crustaceer, f. Ex. Amphipoder og Isopoder. Ogsaa i Udviklingen adskiller denne Form sig mærkeligt ikke alene fra de øvrige Carider, men ogsaa fra de allerfleste Decapoda macrura derved, at Ungerne ikke gjennemgaa nogetsomhelst Larvestadium, men komme fuldt udviklede og fuldkommen lig de Voxne ud af de usædvanlig store Æg. Paa de store Dyb ved Lofoten synes denne lille mærkelige Caride ikke at være saa ganske sjelden, især hvor Bunden er rig paa Spongier eller ikke er altfor blød.

Schizopoda.

1. *Boreomysis tridens* n. sp.

Descript. *Boreomysidi arcticæ*¹ maxime affinis. Forma corporis vero robustior. Lamina frontalis antice in processus dentiformes tres, quorum medius vel rostrum ceteris parum major est excurrens. Oculi quam in illa multo majores pedunculis crassioribus pigmento obscure fulvescente. Squamæ antenn. inferior. forma fere eadem ac in *B. arctica* sed paulo latiores et minus elongatæ. Pedes paulo robustiores. Forma appendicum caudalium fere exacte eadem ac in *B. arctica*, incisura laminæ mediæ tamen aliquanto profundior 5^{ta}m partem laminæ longitudinis superans. Animal pigmento læte rubro in parte anteriore et posteriore corporis insigne; intestini etiam pars posterior abdomen percurrens semper læte rubro pigmentata. Longit. fem. jun. fere 20 Mm.

Habitat non infreqvens in prof. 200—300 orgyrum.

Nærværende nye Art stemmer i saagodtsom alle anatomiske Detailler saa nøie overens med den af Krøyer beskrevne *Mysis arctica*, at jeg i Begyndelsen holdt begge for identiske. Ved Fundet af den sidste Art er jeg imidlertid kommen til Vished om, at de repræsenterer bestemt skilte omend meget nærstaaende Arter. De ville ogsaa meget let kunne kjendes fra hinanden ved Forhol-

¹ G. O. Sars, Undersøgelser af Christianiafjordens Dybvandsfauna, pg 26.

det af Pandepladen, der er meget ulige hos begge, ligeledes ved Øinenes forholdsvis Størrelse. Har man Anledning til at observere begge i levende Tilstand, vil ogsaa Farven yde et godt Kjen- demærke. Medens nemlig *B. arctica* er næsten aldeles uden Pigment, er *B. tridens* udmærket ved sin brillante røde Farve, der især paa den bagre Del af Abdomen er særdeles intensiv. Den i Abdomen beliggende Del af Tarmen har jeg hos alle de af mig undersøgte Exemplarer fundet livligt rød pigmenteret, hvilket derimod ikke er Tilfældet med *B. arctica*. Under mit sidste Ophold i Lofoten fandt jeg et eneste ganske ungt Individ af *B. arctica*, der fuldkommen stemmede overens med de af mig i Christianiafjorden tagne, uden at vise nogensomhelst Overgang til *B. tridens*.

2. *Pseudomma roseum* n. gen. et sp.

Descript. Forma gracilis et elegans eidem *Erythropis* non dissimilis. Scutum dorsale parvum et angustum segmenta thoracica 2 posteriora supine nuda relinqvens. Margo frontalis æqualiter arcuatus ne rudimentum quidem minimum rostri formans. Abdomen cylindricum postice parum attenuatum, segmento ultimo ceteris longiore. Oculi inter se coaliti, omnino rudimentares neque pigmento neque partibus ullis ceteris oculos compositos componentibus instructi, laminam basin antennarum superiorum obtegentem semiovatam antice in medio incisura brevi et angusta instructam formantes; margines hujus laminæ aliquanto irregulariter arcuati antice utrinque angulum obsoletum in mare vero magis distinctum formantes et pone eundem brevi spatio utrinque dentibus minutis circiter 12 marginati. Antennarum superiorum pedunculus perbrevis et robustus, articulo ultimo antecedentibus 2 junctis longitudine circiter æquali in mare appendice apicali hirsutissima instructo; flagella longa articulis numerosis brevibus. Squama antenn. inferior. pedunculo antenn. superior. duplo circiter longior, anguste subrhomboidea, margine externo recto et dente valido terminato, extremitate ante dentem lingvæformi valde producta et plus quam tertiam squamæ longitudinis partem occupante; flagellum corporis longitudinem superans. Partis oris fere ut in

Erythrope. Maxillipedes 3^{mi} paris validi, articulo ultimo subovato et valde hirsuto. Pedes gracillimi, fere filiformes, postice longitudine crescentes, ultimo pari reflexo apicem fere appendicis caudalis mediæ attingente, parte terminali in paribus posterioribus articulo antecedente multo longiore inque articulos 4 divisa, ultimis 2 junctis antecedente brevioribus, penultimo et antepenultimo ad apicem fasciculo denso pilorum instructis, ultimo mutico ungue nullo. Laminæ incubatoriæ feminæ utrinque 3. Appendix maris pari ultimo pedum adjecta anguste cylindrica, antice curvata seta unica apicali instructa. Pedes abdominales feminæ fere ut in Erythrope, maris natatorii, biramei, ramo interiore 1^{mi} paris brevi, inarticulato, apice et margine interiore setiferis. Appendix caudæ media segmento antecedenti longitudine circiter æqualis, lamina interiore appendicum lateralium vero multo brevior, elongato — subtriangularis, marginibus lateralibus subrectis in parte posteriore utrinque dentibus armatis circiter 8 postice longitudine crescentibus, quorum utrinque 2 vel 3 longissimis ab apice obtuse conico prodeunt præter setas 2 intermedias. Laminæ appendicum lateralium angustæ, exteriori interiorem 4ta circiter parte longitudinis superante. Animal pigmento læte roseo insigne in abdomine fascias transversas formante. Longit. feminæ oviferæ circiter 13 Mm.

Habitat sat frequens in prof. 200—300 orgyar.

Denne særdeles vakre, ved den fuldstændig rudimentære Beskaffenhed af Øinene udmærkede Myside synes mere end nogen af de øvrige at være en ægte Dybvandsform. Ved Fiskeværret Skraaven forekommer den saaledes i største Mængde paa det betydelige Dyb af 200—300 Favne, hvorimod jeg aldrig har truffet den høiere op.¹ Med Hensyn til Øinenes rudimentære Beskaffenhed kommer den nærmest den af mig tidligere² beskrevne Myside, *Amblyopsis abbreviata*, fra hvem den imidlertid skiller sig ved flere Characterer, navnlig ved Føddernes Bygning saa meget, at jeg, især efterat have lært den følgende nye Art at kjende, har anseet det fornødent at skille begge generisk fra hinanden.

¹ Af Overlæge Danielssen er den i Hardangerfjorden endog funden paa 450 Favnes Dyb.

² G. O. Sars, Undersøgelser over Christianiafjordens Dybvandsfauna, pag. 24.

3. *Pseudomma affine* n. sp.

Descript. Antecedenti simillimum, sed minor et forma corporis minus gracili. Lamina ocularis aliquanto brevior in medio (ad latera incisuræ medianæ) in processum obtuse acuminatum exserta, marginibus lateralibus æqualius arcuatis et dentibus numerosis per totam fere longitudinem dispersis ornatis. Squama antenn. inferior. forma fere eadem ac in antecedente. Pedes vero breviores, ultimo pari reflexo ad medium circiter segmenti ultimi abdominis extenso, parte terminali longitudinem articuli antecedentis vix superante. Appendix caudæ media segmento antecedente longior, lingvæformis, marginibus lateralibus leviter concavis dentibus utrinque 6—8 minimis, apice rotundato-truncato dentibus 12 intus longitudine crescentibus armato. Color fere ut in antecedente, fascia dorsali vero in segmento abdominis 1mo 3^{io} et 4to multo distinctiore. Longit. feminæ oviferæ circiter 10 Mm.

Habitat rarius simul cum antecedente in prof. 200 orgyrum.

Den ligner særdeles foregaaende Art, saa at jeg i Begyndelsen holdt den for en yngre Form af denne. Ved nøiere Undersøgelse har jeg imidlertid fundet, at den danner en bestemt skilt Art, der især er characteriseret ved Øiepladernes og det mellemste Halevedhængs Form.

C u m a c e a.

1. *Leptostylis macrura* n. sp.

L. longimanæ non dissimilis. Cephalothorax in feminis oviferis subglobosus supine pilis singulis longis obsitus. Scutum dorsale magnum segmentis liberis thoracis junctis plus duplo longius, rostro mediocri. Abdomen perlongum et angustum, segmento imprimis penultimo valde elongato. Antennæ superiores quam in *L. longimana* paulo breviores, articulis pedunculi 2 ultimis inter se longitudine æqualibus. Pedes 1^{mi} paris quamquam sat elongati tamen multo breviores quam in *L. longimana*, articulo antepenultimo rostrum parum superante. Pedum 2^{di} paris articulus ultimus antecedentibus 2 junctis multo brevior setis mar-

ginalibus non longitudine insignibus. Appendix caudæ media segmento antecedente brevior ut in *L. longimana* uno solummodo pari dentium lateralium prope apicem instructa, aculeis apicalibus sat longis. Appendices laterales quam in *L. longimana* breviores, stylis terminalibus trunci longitudinem minime assequentibus, articulo interioris ultimo antecedentibus 2 junctis longitudine circiter æquali. Mas adultus eidem *L. longimanæ* non dissimilis, crista vero scuti dorsalis laterali distinctissima et fortiter dentata insignis. Color fusco-albidus. Longit. fem. circiter 5 Mm.

Habitat sat frequens in prof. 40—250 orgyar.

Denne nye Art, der i sit Ydre ikke er ulig *L. longimana*, adskiller sig strax saavel fra denne som de 2 øvrige Arter af Slægten ved sin usædvanlig stærkt forlængede og tynde Bagkrop, hvorfra ogsaa Artsbenævnelser er hentet. Hannen viser desuden en meget udmærket Character ved den eiendommelige, stærkt udviklede tandede Længdekjøl, der strækker sig paa hver Side af Rygskjoldet, nærmere dettes undre Rand, og som, især naar Dyret sees ovenfra, er særdeles iøinefaldende. Den synes at være meget almindelig ved Lofoten ligefra 40 til 250 Favne, men er endnu ikke af mig antruffen paa nogen andre Punkter af vor Kyst.

2. *Lamprops cristata* n. sp.

Descript. Corporis forma gracilis et elongata. Scutum dorsale sat magnum segmentis liberis thoracis junctis longius, a latere visum forma eidem in ceteris speciebus aliquanto dissimili, margine et superiore et inferiore irregulariter sinuatis, antice acute productum vel rostrum breve formans; pars ejus dimidia anterior supine in medio carinata, cristam formans subtiliter dentatam. Abdomen gracillimum cephalothorace multo longius, segmento imprimis penultimo valde elongato et angusto. Oculus minimus sed distinctus, structura eadem ac in ceteris speciebus, pigmento læte purpureo. Antennæ superiores sat magnæ, pedunculo robusto, articulo basali ceteris 2 junctis longiore; inferiores pedunculi antenn. superior. longitudinem assequentes distincte 4articulatæ. Pedes 1^{mi} paris longitudinem cephalothoracis circiter æquantes, arti-

culis 2 ultimis valde elongatis et angustis, ultimo longiore. Paria sequentia fere ut in *L. rosea*. Appendix caudæ media segmento antecedente vix longior, truncis appendicum lateralium multo brevior, apicem versus valde coarctata, aculeis lateralibus binis vel ternis, apicalibus 3 elongatis et subæqualibus. Appendices laterales valde elongatæ, stylis terminalibus trunco multo longioribus, exteriore interioris fere assequente longitudinem setisque numerosis marginalibus ornato.

Mas adultus forma adhuc graciliore, crista scuti dorsalis minime dentata. Pedum 3ⁱⁱ paris articulus penultimus dilatatus aculeisque 4 antice vergentibus armatus. Ceterum easdem differentias a femina ac mas *L. roseæ* præbet.

Color feminæ læte fulvescens vel aurantiacus, maris pallidior. Longit. feminæ adultæ circiter 7 Mm.

Habitat non infreqvens in prof. 120–300 orgyrum.

Denne særdeles disticte vakre Art synes at være en ægte Dybvandsform. Jeg har hidtil kun truffet den ved Lofoten paa en Dybde af fra 120 til 300 Favne, men her i temmelig betydeligt Antal.

3. *Platyaspis typica* n. gen. et sp.

Descript. Corporis forma sat elongata. Cephalothorax depressus, supra visus subovatus postice quam antice magis attenuatus. Scutum dorsale permagnum et depressum segmentis thoracicis liberis junctis fere triplo longius carina mediana dorsali et utrinque margini inferiori propius carina permagna laterali instructum, rostro brevi et obtuso; a latere visum supine æqualiter arcuatum inferne in medio obtuse angulatum; supra visum latissimum, latitudine maxima in parte posteriore sita. Segmenta 5 thoracica pone scutum dorsale libera apparent, anteriore ceteris majore epimerisque magnis instructo. Abdomen angustissimum longitudinem cephalothoracis circiter æqvans. Oculus nullus. Antennæ superiores fere ut in *Lamprope*, flagellis sat magnis et subæqualibus; inferiores rudimentares, indistincte articulatæ, pedunculo superiorum dimidia circiter parte breviores. Partes oris

structura solita. Maxillipedes 3ⁱⁱ paris quam solito graciliores, articulo basali angusto et sequentibus junctis longiore. Pedes solummodo 1^{mi} paris palpo natatorio instructi, sat breves, apicem rostri vix superantes, articulis ultimis in medio dilatatis, extremitate utraque valde coarctata, basali sequentibus junctis brevioribus; 2^{di} paris angustissimi, articulo antepenultimo sat elongato ultimis 2 junctis longitudine æquali, ultimo lineari setis 4 inæqualibus instructo. Pedes sequentes valde angusti et sparse setiferi. Appendix caudæ media brevis apicem versus valde coarctata, marginibus lateralibus nudis, apice vero aculeis 4 subæqualibus armato. Appendices laterales sat elongatæ, trunco appendicem mediam tertia fere parte longitudinis superante, stylis terminalibus inæqualibus et sparse aculeatis, interiore trunci longitudinem circiter æqvante 3articulato, exteriori multo brevioribus et biarticulato, articulo basali brevissimo.

Mas adultus forma fere eadem ac femina. Scutum dorsale vero supra visum antice quam postice latius. Antennæ superiores ut vulgo robustiores et papillis olfactoriis numerosis instructæ; inferiores cephalothoracis modo longitudinem assequentes. Pedes omnes præter ultimum par palpigeri. Pedum abdominalium 3 paria bene evoluta adsunt.

Integumenta omnia tamquam squamosa. Color pallide flavescens fascia albida transversa in medio scuti dorsalis. Longit. feminæ oviferæ circiter 6 Mm.

Habitat haud frequens in prof. 120—250 orgyrum.

Den her omhandlede Cumace viser vistnok i enkelte Henseender en vis Overensstemmelse med Sl. *Lamprops*, navnlig i Antennernes og Halevedhængenes Bygning og derved, at Hannen er forsynet med 3 Par Abdominallemmer, men viser dog i andre Henseender saa distincte Characterer, at det bliver aldeles nødvendigt at betragte den som Typen for en egen Slægt, der paa en Maade kan siges at staa imellem Slægterne *Lamprops* og den egentlige Slægt *Cuma*. Fra den første af disse Slægter adskiller den sig saaledes meget betydeligt, foruden ved den fuldstændige Mangel af Øie, derved at hos Hunnen alene 1ste Fodpar er forsynet med Svømmepalpe, i hvilken sidste Henseende den stem-

mer overens med Sl. *Cuma*, fra hvem den dog bestemt er adskilt blandt andre Characterer ved Tilstedeværelsen af et tydeligt udviklet mellemste Halevedhæng. Nærværende Cumace synes ligesom den foregaaende at være en ægte Dybvandsform, da jeg aldrig har fundet den høiere op end 120 Favne.

4. *Campylaspis affinis* n. sp.

Descript. *C. rubicundæ* affinis, sed forma corporis minus robusta. Scutum dorsale minus et humilius non ut in *C. rubicunda* omnino læve, sed in parte anteriore supine elevationes nonnullas tuberculiformes præbens, supra visum subovatum antice et postice fere æqualiter attenuatum. Abdomen angustius, segmento penultimo sat elongato. Oculus parum distinctus. Antennarum superiorum pedunculus apicem rostri parum superans, flagello interiore articulos pedunculi 2 ultimos junctos longitudine fere æqvante. Maxillarum 1^{mi} paris flagellum setis 2 inæqualibus terminatum; maxillæ 2^{di} paris setis 7 brevibus instructæ. Maxillipedum 1^{mi} paris articulus ultimus minus quam in ceteris speciebus rudimentaris, subconicus, setis 2 apicalibus. Maxillipedes sequentes et pedes quam in *C. rubicunda* graciliores et forma magis iisdem *C. costatæ* similes. Articulus ultimus pedum 2^{di} paris 2 antecedentibus junctis longitudine circiter æqualis setis apicalibus 2 sat longis. Appendices caudæ laterales quam solito magis elongatæ, trunco segmentis 2 antecedentibus junctis longitudine circiter æquali, sat angusto, margine interiore lævi, stylis terminalibus brevibus, interiore quam exteriori parum longiore dimidiam circiter trunci longitudinem æqvante, aculeis marginis interioris et apicis circiter 8.

Mas adultus mari *C. rubicundæ* similis sed gracilior et præterea differentias in femina commemoratas ostendens.

Color pallide rubicundus. Longit. fem. vix 4 Mm. maris fere 5 Mm.

Habitat rarissima in prof. 200—250 orgyarum.

Af denne Art erholdtes kun 3 Individier sammen med andre Cumaceer fra 200—250 Favnes Dyb ved Skraaven, deriblandt en fuldvoxen Han. Den ligner temmelig *C. rubicunda* (Lilljeborg),

men er af forholdsvis betydelig spædere Bygning, og kjendes paa Spiritusexemplarer strax derved, at den røde Farve ved Spiritusens Indvirkning kun bibeholdes paa enkelte Steder, hvorved der fremkommer uregelmæssige større og mindre Pletter ligesom hos *C. costata*, hvilket ikke er Tilfældet med *C. rubicunda*, hvor Farven holder sig temmelig uforandret selv hos Exemplarer, der i længere Tid have været opbevarede paa Spiritus.

5. *Campylaspis sulcata* n. sp.

Descript. Forma corporis antecedenti non dissimilis. Scutum dorsale feminæ vero multo majus, a latere visum supine valde arcuatum, margine superiore irregulariter undulato; supra visum ovatum, postice quam antice paulo latius. In lateribus scuti utrinque cristæ adsunt 2 parallelæ oblique transversæ spatium angustum distincte excavatum circumscribentes. Rostrum breve. Abdomen quam in antecedente brevius. Oculus parum distinctus. Antennarum superiorum flagellum interius articulo ultimo pedunculi parum longior. Maxillarum 1^{mi} paris flagellum setis 2 terminatum. Maxillæ 2^{di} paris pilis modo 4 obsitæ. Maxillipedum 1^{mi} paris articulus ultimus minimus et rudimentaris seta unica instructus. Maxillipedes 3ⁱⁱⁱ paris et pedes structura quam in antecedente robustiore. Articulus ultimus pedum 2^{di} paris 2 antecedentibus junctis brevior aculeo brevi setaque una terminatus; antepenultimus pedum sequentium margine altero fortiter dentatus. Appendices candæ laterales quam in antecedente robustiores, trunco intus fortiter dentato, stylo interiore quam exteriori multo et longiore et latiore aculeis circiter 5 armato.

Color albidus, scuto dorsali in medio pallide rubicundo. Longit. feminæ adultæ 3½ Mm.

Habitat non infreqvens in prof. 150—250 orgyarum.

Nærværende lille Art, der i sin ydre Habitus er temmelig lig *C. rubicunda*, kjendes let fra denne, foruden ved sin langt ringere Størrelse og blegere Farve, ved det eiendommelige af 2 skarpe Kjøle begrændsede udhulede Baand, der gaar paa skraa over Rygskjoldets Sider. Den synes ikke at være saa ganske sjelden

paa de større Dybder ved Lofoten, især hvor Bunden ikke er altfor blød.

6. *Campylaspis horrida* n. sp.

Descript. Forma corporis sat robusta, integumenta durissima. Scutum dorsale permagnum, a latere visum valde declive, parte antica quam solito magis exserta, rostro sat magno et acuto; supra visum irregulariter ovatum postice late rotundatum ante medium leviter constrictum. Superficies ejus dorsalis valde iniqua tuberculis numerosis conico-acuminatis ornata. Segmenta abdominalia velut thoracica posteriora in processus dorsales et laterales acuminatos producta. Oculus sat distinctus, pigmento pallido. Antennæ superiores sat breves, pedunculo apicem rostri minime attingente. Maxillarum 1^{mi} paris flagellum tenuissimum setis 2 terminatum; maxillæ 2^{di} paris pilis 6 obsitæ. Articulus ultimus pedum 2^{di} paris antecedentibus 2 junctis multo brevior. Appendices caudæ laterales sat elongatæ, trunco segmentis 2 antecedentibus junctis longiore intus et extus leviter dentato, stylis terminalibus brevissimis, interiore quam exteriori majore ne dimidiam quidem trunci longitudinem assequente aculeis circiter 5 armato. Color rubicundus sat saturatus. Longit. fere 5 Mm.

Habitat rara in prof. 120—300 orgyaram.

Skjøndt i sine anatomiske Detailler meget lig de øvrige Arter er dog nærværende Form ved sit usædvanlig piggede Udseende saa udmærket, at man kjender den strax. Nærmest kommer den i denne Henseende *C. verrucosa*,¹ men Tuberklerne, som hos denne sidste Art altid ere afrundede, træde her frem som stærkt fremspringende koniske Spidser. Fra denne Art skiller den sig desuden ved betydeligt stærkere uddragen Pandedel, længere Halevedhæng og endelig ved sin intensive røde Farve. Den synes at være temmelig sjelden, da jeg kun har erholdt ganske faa Exemplarer af den sammen med *C. verrucosa*.

¹ G. O. Sars, Beretning om en i Sommeren 1865 foretagen zoologisk Reise ved Kysterne af Christianias og Christiansands Stifter, pg. 24.

Isopoda.

1. *Arcturus affinis* n. sp.

Descript. *A. longicorni* valde affinis, sed corporis forma paulo magis abbreviata. Segmentum feminae medianum oviferum abdomini longitudine circiter aequale, capite et segmentis 3 prioribus junctis minime duplo longius, postice oblique truncatum. Antennarum superiorum articulus ultimus 2 antecedentibus junctis multo (fere duplo) longior, papillis olfactoriis modo 5 instructus. Antennae inferiores corporis circiter longitudinem aequantes, articulo pedunculi ultimo tenuissimo et antecedente brevior, flagello quartam circiter illius assequente longitudinis partem, articulis 2 ultimis junctis antecedente parum brevioribus. Partes oris et pedes anteriores structura fere exacte eadem ac in *A. longicorni*. Pedes posteriores vero aliquanto graciliores, articulo basali imprimis in 1mo pari sat elongato, ungvibus terminalibus etiam longioribus. Abdominis pars terminalis mucroniformis dimidiam circiter abdominis longitudinem occupans. Longit. feminae adultae oviferae 15 Mm.

Habitat rarus in prof. 250—300 orgyrum.

Af den eiendommelige Isopodeslægt *Arcturus* kjender man hidtil kun en eneste Art, nemlig den af Sowerby først beskrevne *A. longicornis*. Denne findes ikke saa ualmindelig ved Lofoten, hvor den som ellers lever paa forholdsvis ganske grundt Vand mellem Laminarier og Tang. Ganske uventet var det mig derfor paa min første Reise i Lofoten at træffe et Par ganske unge Individier af en *Arcturus* paa det betydelige Dyb af 300 Favne. Uagtet jeg allerede da i disse formodede en egen Art, vovede jeg dog ikke alene efter disse endnu langtfra udvoxede Exemplarer at opstille en saadan. Efter imidlertid senere at have fundet paa den samme Dybde et fuldvoxent ægbærende Individ, har jeg kunnet anstille en nøiagtig sammenlignende Undersøgelse af begge Former, og har herved fundet, at den her omhandlede *Arcturus* virkelig repræsenterer en egen, skjøndt den tidligere bekjendte Form meget nærstaaende Art¹. Fra *A. longicornis* adskilles den let

¹ Jeg skylder ved denne Anledning at bemærke, at allerede tidligere er ved Nor-

ved en forholdsvis kortere og undersætsigere Kropsform og ved Forholdet af Antennernes Led, som er temmelig ulige hos de 2 Arter. Hos *A. longicornis* er nemlig sidste Led af de øvre Antenner ikke længere end de 2 foregaaende tilsammen og forsynet med langt flere (9) Lugtepapiller. Paa de nedre Antenner er hos samme Art Pedunkelens sidste Led længere end det foregaaende og Svøben omtrent en Trediepart saa lang som dette, endelig dennes 2 sidste Led tilsammen neppe mere end halvt saa lange som det foregaaende.

2. *Nannoniscus oblongus* n. gen. et sp.

Descript. Corpus depressum, supra visum forma oblonga, segmentis arcte conjunctis, lateraliter complanatis et laminaribus. Superficies dorsalis lævis et æqualiter arcuata, ventralis ad latera excavata, in medio leviter convexa. Caput sat magnum antice in processum magnum apice leviter bifurcato productum. Segmentum 1um thoracicum breve, sequentia 4 subæqualia et illo circiter duplo majora; segmenta 2 posteriora illis breviora. Abdomen ex segmento unico sat magno subtriangulari latiore quam longiore apice rotundato compositum. Oculi nulli. Antennæ superiores perbreves 3articulatæ, articulo ultimo papilla unica olfactoria ovi-formi portentosa magnitudine instructo; inferiores dimidiam corporis longitudinem superantes, pedunculo 5articulato, articulo 2do extus in spinam validam antice vergentem producto, ultimis 2 elongatis et subæqualibus, flagello 12articulato articulis 2 ultimis pedunculi junctis aliquanto breviora. Mandibulæ breves et robustæ, antice in dentes plures divisæ et pone illis setis circiter 10 rigidis ornatae, processu molari brevi et angusto pilis longis apicalibus, palpo brevi 3articulato. Maxillæ structura solita. Maxillipedes laminares fere ut in *Eurycope*, flagello magno lanceolato antice vergente instructi. Pedes omnes ambulatorii structura et magnitu-

ges Vestkyst af Hr. Overlæge Danielssen fundet en *Arcturus*, som efter denne Forskers Meddelelser synes at adskille sig fra *A. longicornis* ved en noget kortere Kropsform, og som derfor maaske, skjøndt den rigtignok ikke er fundet paa et saa stort Dyb, tør være identisk med nærværende Art.

dine fere æqvales longitudine mediocri, articulo ultimo ungvibus duobus inæqualibus armato. Operculum abdominale partem modo parvam abdominis inferne obtegens subovatum, paulo ante medium dente valido postice curvato instructum. Pedum abdominalium 3 paria branchialia structura solita. Appendices caudales perbreves, vix extra marginem posteriorem segmenti abdominalis prospicientes, birameæ, ramo interno longiore. Color albidus. Longit. feminæ oviferæ parum supra 2 Mm.

Habitat non infreqvens in prof. 120—250 orgyrum.

I sin ydre Habitus har denne lille Isopode en vis Lighed med Arterne af Slægten *Eurycope*. Den skiller sig imidlertid meget bestemt fra disse derved, at alle Fødder ere af ens Bygning og ægte Gangfødder, hvorved den stemmer overens med de mere normale Former *Pleuracantha* og *Paramunna*. Fra begge disse skiller den sig dog ved flere Characterer, saa at jeg har fundet det fornødent at opstille den som Typus for en egen Slægt. Meget characteristisk er den enormt udviklede næsten kugleformige Lugtepapille, som findes heftet til de øvre Antenner, og som jeg i Begyndelsen, før jeg fik undersøgt flere Exemplarer, endog troede at maatte antage for et fremmed parasitisk Legeme. Paa visse Localiteter, hvor Bunden ikke er altfor blød, i en Dybde af fra 120 til 250 Favne, synes den ikke at være saa sjelden, men unddrager sig meget let Opmærksomheden ved sin ringe Størrelse, blege Farve og stadige Ophold ind mellem Mudret.

3. *Eurycope furcata* n. sp.

Descript. Corporis forma supra visa late ovata, latitudine maxima dimidiam longitudinem superante. Caput antice in processum magnum rostriformem apice bifurcato ad articulum 4um antenn. inferior. porrectum excurrens. Segmenta thoracica 4 priora brevia processibus lateralibus acuminatis antice vergentibus instructa, sequentia 2 in segmentum unum permagnum et latum, clypeiforme, marginibus obtuse rotundatis, coalita. Segmentum abdominale parvum, duplo circiter latius quam longius, postice æqualiter rotundatum. Antennæ superiores breves 10 articulatae;

inferiores quam in ceteris speciebus breviores et robustiores, corporis longitudinem parum superantes, flagello quam pedunculo multo brevior. Lamina maxillipedum externa lanceolata et tamquam rugosa vel longitudinaliter striata. Pedes 1^{mi} paris forma solita; paria sequentia 3 vero quam in ceteris speciebus multo breviora, corporis longitudinem minime assequentia, articulis ultimis 2 subæqualibus, 3 posteriora natatoria forma solita, articulo ultimo vel ungue terminali dimidiam antecedentis longitudinem vix assequente, anguste styliformi. Appendicum caudalium ramus exterior interiore multo et angustior et brevior. Color albidus. Longit. feminae oviferae vix 2 Mm.

Habitat sat frequens in prof. 120—250 orgyrum.

Denne Art er let kjendelig fra de øvrige ved sin blege Farve og sine usædvanligt korte og robuste Antenner og Fødder. Den forekommer paa visse Steder, hvor man træffer den rette Slags Bund, ofte i temmelig betydeligt Antal. Ligesom Tilfældet er med de øvrige Arter, ere dens roende Bevægelser særdeles hurtige og ske i lange Sprang, hvorved den uagtet sin blege Farve og ringe Størrelse let opdages i det Kar, hvori man har den.

4. *Eurycope pygmæa* n. sp.

Descript. Corporis forma in feminis oviferis late ovata, in junioribus angustior. Caput magnum, margine frontali late truncato angulum utrinque acutum formante. Segmentum 1um thoracicum brevissimum, sequentia 3 subæqualia processibus lateralibus brevibus; 5um et 6um inter se coalita, marginibus muticis. Segmentum abdominale sat magnum, longitudine dimidiam latitudinem superante, in lateribus piliferum, apice aliquanto exserto et obtuse rotundato. Antennæ superiores breves 9articulatae; inferiores tenuissimæ duplam corporis longitudinem fere assequentes, flagello quam pedunculo multo longiore. Pedum 1^{mi} paris articulus ultimus penultimo multo brevior, paria 3 sequentia corporis circiter longitudinem æquantes, ungue terminali longissimo. Articulus ultimus vel unguis terminalis pedum natatoriorum dilatatus, laminaris, forma subovata, dimidiam circiter articuli antecedentis

æqvans longitudinem. Appendices caudales minime, ramo interiore quam exteriori longiore et fere quadruplo latiore. Color fuscatus, versus margines saturate badius. Longit. feminæ oviferæ vix 1 Mm. superans.

Habitat non infreqvens in prof. 120 orgyrum.

Denne pygmæiske Isopode staar nærmest ved den af mig tidligere beskrevne *Eurycope mutica* fra Christianiafjorden, hvem den ogsaa i Farven mest ligner, men skiller sig blandt andet væsentligt derved, at Panderanden ikke er afrundet, men lige afskaaret (i Midten endog lidt indbugtet) og danner paa hver Side et skarpt Hjørne; fremdeles ved betydeligt kortere undre Antenner, ved 1ste Thoracalsegments rudimentære Beskaffenhed, og derved at 5te og 6te Thoracalsegment ikke ere skilte fra hinanden, endelig ved den eiendommelige Form af sidste Led eller Kloen paa Svømmefødderne. Den synes ligesom foregaaende Art paa visse Localiteter ikke at være saa ganske sjelden og gjør sig uagtet sin næsten mikroskopiske Lidenhed let bemærkelig ved sine lynsnare Svømmebevægelser.

5. *Ilyarachna hirticeps* n. sp.

Descript. I. longicorni forma corporis non dissimilis, sed multo (fere triplo) major. Caput permagnum et latum, partem dorsalem semiglobosam, a partibus lateralibus magnis discretam, pilis brevibus dense obsitam formans. Segmentorum thoracicorum 4 priorum margines anteriores in cristas subtiliter crenulatas elevati. Divisio posterior corporis (segmenta 3 posteriora et abdomen) divisione anteriore angustior et multo longior postice æqualiter attenuata. Segmentum abdominale longius quam latius. Antennæ? Pedum 1^{mi} paris articulus ultimus penultimo brevior et multo angustior; 2^{di} paris sequentibus multo breviores et valde spinosi. Paria 2 sequentia gracilia corpore multo longiora. Pedum natatoriorum articulus penultimus angustus antepenultimo paulo brevior, ultimus vel unguis terminalis brevis. Ultimum par eidem in I. longicorni simile, sed multo densius setiferum et ungue terminali brevior. Color albidus. Longit. fem. 7,2 Mm.

Habitat rara in prof. 120—250 orgyrum.

Af denne ved sin betydelige Størrelse udmærkede Art har jeg foruden 1 Par ganske unge Exemplarer kun erholdt et eneste fuldvovent, men desværre noget mutileret Individ, saa at jeg ikke har kunnet faa saa fuldstændig Rede paa de anatomiske Detailler som ved de øvrige Arter. Idethele ere Fødderne og Antennerne paa de her omhandlede Isopoder saa skrøbelige, at man kun sjelden er saa heldig at faa et Exemplar, paa hvem disse ere aldeles fuldstændige. I sit Ydre ligner den mest den typiske Art *I. longicornis*, men skilles let fra denne, foruden ved sin langt betydeligere Størrelse, ved Hovedets Form og eiendommelige Børstebevæbning. Den er efter *Munnopsis typica* den største af de roende Isopoder.

6. *Ilyarachna coronata* n. sp.

Descript. Corporis forma quam in antecedente multo magis abbreviata. Caput forma fere eadem, sed parte dorsali pilis destituta. Segmentorum 4 priorum margines anteriores spinis ornati 8—10 validis antice vergentibus. Divisio corporis posterior anteriore parum longior et antice vix angustior, segmento priore sat brevi, antice ut antecedentibus spinifero, postice profunde emarginato. Segmentum abdominale latius quam longius. Antennæ inferiores corpore plus duplo longiores, flagello longitudinem pedunculi minime assequente, articulo pedunculari ultimo antecedente parum longiore. Pedes 1^{mi} paris perbreves; 2^{di} paris forma solita; paria 2 sequentia corpore parum longiora. Pedum natatoriorum articulus penultimus valde elongatus articuli antecedentis assequens longitudinem. Color fusco-albidus. Longit. circiter 5 Mm.

Habitat non infreqvens in prof. 120—300 orgyrum.

Nærværende meget characteristiske Art hører ligeledes blandt de større Arter af Gruppen og kjendes let fra de øvrige ved de forreste Segmenters eiendommelige Tornbevæbning. Den gaar ned til 300 Favne, hvor den synes at blive hyppigere end høiere op.

7. *Ilyarachna clypeata* n. sp.

Descript. Corporis forma sat robusta. Caput latissimum nul-

lam partem dorsalem discretam præbens, supine læve, margine anteriore æqualiter emarginato. Segmenta 4 priora perbrevia et capite vix latiora. Divisio corporis posterior permagna et lata, clypeata, divisione anteriore duplo circiter longior et etiam nonnihil latior, segmentis imprimis prioribus 2 magnis, marginibus lateralibus æqualiter arcuatis, anteriore valde prominente et partem segmenti antecedentis supine obtegente. Segmentum abdominale latius quam longius. Antennæ superiores feminæ breves 6-articulatæ, articulo basali magno angulo interiore spinis 2 validis armato; maris multo (fere triplo) longiores, flagello in articulos numerosos breves diviso. Antennæ inferiores corpore vix duplo longiores, flagello pedunculo brevior, articulo pedunculari ultimo penultimo multo longiore. Mandibulæ palpigeræ, parte incisiva obtusa nullis dentibus vel setis instructa. Maxillipedum lamina exterior lanceolata. Pedum paria 2 priora forma solita; sequentia 2 vero quam solito breviora corporis longitudinem minime assequentia. Pedum natatoriorum articulus penultimus sat dilatatus, elongato-ovatus articulo antecedente paulo brevior, ultimus vel unguis terminalis brevis. Ultimum par forma solita. Operculum abdominale maris in 3 segmenta fissum, mediano angustissimo, lateralibus laminaribus et intus prope apicem organo prehensili singulari instructis. Color albicans. Longit. circiter 4 Mm.

Habitat sat frequens in prof. 120—250 orgyarum.

Denne Art er ligeledes meget let kjendelig fra de øvrige ved den stærkt udviklede bagre Afdeling af Kroppen, der ligesom et Skjold hvælver sig over den forreste usædvanligt lidet udviklede Afdeling af samme. Ogsaa Antennernes og Føddernes Korthed er characteristisk for nærværende Art. Den synes paa visse Localiteter, hvor Bunden ikke er altfor blød, at forekomme i temmelig betydeligt Antal og gjør sig let bemærkelig ved sine lynsnare Spring i Vandet.

Phyllopora.

1. *Nebalia typhlops* n. sp.

Descript. Corporis forma fere exacte ut in *N. bipede*. Ro-

strum vero ad apicem quam in illa magis acuminatum. Oculi omnino rudimentares, tuberculos modo formantes 2 obtuse conicos parum extra marginem scuti dorsalis prospicientes, et pigmento et lentibus crystalinis omnino carentes. Antennæ superiores quam in *N. bipede* breviores, flagello quam pedunculo multo brevior et duplam appendicis foliiformis longitudinem parum superante, ex articulis modo 10 composito; inferiores illis duplo circiter longiores, flagello 18articulato. Mandibulæ et maxillæ 1^{mi} paris fere ut in *N. bipede*. Maxillæ 2^{di} paris vero multo debiliores, parte terminali inarticulata, lamina externa brevi dimidiam circiter illius assequente longitudinem. Pedes branchiales structura ab iisdem in *N. bipede* sat discrepante et multo debiliores. Trunci pars terminalis angustissima et valde elongata, indistincte articulata, articulo ultimo subito geniculato setisque perlongis et ciliatis postice vergentibus instructo; lamina externa multo minor quam in *N. bipede*, forma subovata, infra parum dilatata. Pedes natatorii et paria 2 posteriora rudimentaria structura fere eadem ac in *N. bipede*. Furca segmentis 2 antecedentibus junctis aliquanto brevior setis numerosis marginalibus instructa. Color albidus. Longit. 9 Mm.

Habitat rarissima in prof. 120 orgyarum, ubi unicum inveni exemplar.

Af denne ved den rudimentære Beskaffenhed af Øinene tydeligt nok som en ægte Dybvandsform stemplede Art har jeg kun erholdt et eneste Exemplar ved Guldbandsøerne paa 120 Favnes Dyb. I sin ydre Habitus ligner den særdeles meget den ved Lofoten temmelig hyppigt paa grundere Vand (10—40 F.) levende *N. bipes*, men skiller sig, foruden ved den ovenomtalte Bygning af Øinene, meget bestemt ved Branchialføddernes Structur, der er meget afvigende.

Ostracoda.

1. *Asterope abyssicola* n. sp.

Descript. Testa feminae a latere visa elongato-ovata, altitudine maxima dimidiam longitudinem parum superante paulo ante

medium sita, margine superiore et inferiore aliquanto irregulariter arcuatis, extremitate postica æqualiter rotundata, antica altiore et rotundato-truncata, incisura testæ angustissima parum ascendente infra medium sita, parte supra eandem vel rostro latissima; supra visa anguste ovata, latitudine maxima altitudine minore in medio sita, antice quam postice magis attenuata. Valvulæ glabræ, nitidæ, albidæ, pilis omnino destitutæ. Oculi omnino desunt. Antennæ, pedes mandibulares et maxillæ structura fere exacte eadem ac in *A. norvegica*.¹ Pedes „oviferi“ vero versus apicem aculeis pluribus (15—16) armati. Laminæ postabdominales breves ungvibus 5 apicem versus longitudine crescentibus armatæ. Apparatus branchialis ut in *A. norvegica*. Longit. 1,32 Mm.

Habitat rarissima in prof. 120 orgyarum.

Ved sin smale og langstrakte Skal ligner nærværende Art temmelig den af mig tidligere beskrevne *A. norvegica* fra Christianiafjorden, af hvis Størrelse den ogsaa omtrent er. Den kjendes imidlertid let fra denne saavel som de øvrige Arter af Slægten ved den fuldstændige Mangel af Øine og ved Forholdet af Indsnittet for Svømmeantennen. I sin anatomiske Bygning stemmer den meget nøie overens med de øvrige bekjendte Arter af Slægten. Kun 2 Exemplarer af denne lille Cypridinide toges ved Guldbrandsøerne paa 120 Favnes Dyb.

2. *Polycope punctata* n. sp.

Descript. Testa a latere visa subcircinata, parte antica vix exserta, marginibus quam in *P. orbiculari* æqualius arcuatis; supra visa sat ventricosa, latitudine maxima dimidiam longitudinem longe superante. Valvulæ foveolis minutis dense punctatæ, minime vero ut in *P. orbiculari* reticulatæ, pigmento pallide albido-virescente ornatæ. Antennarum superiorum articulus basalis ceteris 2 junctis brevior, ultimus sat magnus setis 4 apicalibus instructus. Palpi mandibularis articulus ultimus sat robustus apicem versus vix attenuatus setis apicalibus 4, anterioribus 2 valde elongatis et curvatis, instructus, appendix branchialis seta unica

¹ G. O. Sars, Undersøgelser over Christianiafjordens Dybvandsfauna.

brevi prædita. Maxillarnm 1^{mi} paris ramus anterior vel palpus quam in *P. orbiculari* crassior et vix articulatus. Laminæ post-abdominales sat magnæ ungvibus 6 subæqvalibus margine altero dense ciliatis armatæ, processibus digitiformibus inter eosdem minimis et fere obsoletis. Longit. 0,70 Mm.

Habitat haud freqvens in prof. 120—250 orgyarum.

Fra den almindeligt paa grundere Vand levende *P. orbicularis* er nærværende Art kjendelig ved sin fra Siden seet mere jevnt tilrundede Skal og især ved sin blegt grøngule Farve. Skallen er overalt fint punkteret eller forsynet med smaa runde Gruber, aldrig visende den tydelige og vakre Reticulation som hos *P. orbicularis*. Ogsaa i de anatomiske Detailler viser den, som af Diagnosen vil sees, enkelte constante Afvigelser. Den forekommer, skjøndt ikke synderlig almindeligt, baade ved Skraaven og Guldbrandsøerne paa en Dybde af 120—250 Favne.

3. *Cytheropteron hamatum* n. sp.

Descript. Protuberantiæ testæ laterales triangulares angulum rectum mucrone valido hamuli instar leviter antice curvato terminatum formantes. Testa feminæ a latere visa breviter subovata, altitudine maxima dimidia longitudine majore in medio sita, margine superiore valde arcuato, inferiore antice leviter sinuato dein sat convexo, extremitate antica oblique rotundata, postica in processum brevem paulo supra vergentem exserta; supra visa latissima, latitudine maxima (inter protuberantias laterales) dimidia longitudine multo majore, extremitate utraqve acuminata, antica sensim, postica subito coarctata. Valvulæ foveolis parvis punctatæ, margine antico subtiliter dentato. Structura animalis fere exacte eadem ac in *C. alato*. Longit. fem. adult. 0,70 Mm.

Habitat non infreqvens in prof. 120—300 orgyarum.

Nærværende karakteristiske Dybvandsform kjendes let fra de øvrige Arter af Slægten ved Formen af de laterale Udvidninger af Skallen og ved den eiendommelige hageformige Torn, hvormed disse ende. Den synes ikke at være saa ganske ualmindelig paa de større Dybder ved Lofoten.

4. *Cytheropteron Testudo* n. sp.

Descript. Protuberantiæ testæ laterales æqualiter arcuatæ superficiei ventrali continuæ. Testa supine carinata, subfastigata, infra expansa et plana, a latere visa subtriangularis, altitudine maxima dimidia longitudine multo majore, margine superiore arcum æquum valde prominentem formante, inferiore subrecto, extremitate antica oblique rotundata, postica in processum sat magnum, horizontalem, margini inferiori continuum, ad apicem oblique truncatum exserta; supra visa antice et ad latera æqualiter rotundata, postice subito coarctata et in processum acuminatum exserta. Valvulæ pellucidæ foveolis numerosis minutis punctatæ. Longit. 0,50 Mm.

Habitat rarissima in prof. 120 orgyarum, ubi unicum inveni exemplar.

Af denne ved Skallens Form udmærkede lille Art har jeg kun seet et eneste, rimeligvis yngre Exemplar, der fandtes ved Brettesnæs paa 120 Favnes Dyb.

5. *Bythocytere insignis* n. sp.

Descript. Mas. Testa irregulariter rugosa et impressa protuberantias magnas laterales fere rectangulares in medio sulco transverso interruptas postice irregulariter crenulatas formans, a latere visa elongato-subrhomboidea, altitudine maxima vix dimidiam longitudinem æqvante, margine superiore fere recto, inferiore in medio leviter sinuato, extremitate antica obtuse rotundata, postica oblique truncata vel in processum obtusum margini superiori continuum exserta; supra visa subrhomboidea, latitudine maxima dimidiam longitudinem superante pone medium sita, antice sensim postice subito coarctata extremitate utraqve acuminata. Valvulæ tenues et pellucidæ pilis brevibus sparsim obsitæ. Oculi nulli. Antennæ superiores tenuissimæ ut in ceteris speciebus 7articulatæ, articulo ultimo sat elongato et antecedente parum brevior. Organorum copulationis pars terminalis irregulariter triangularis seta unica brevi apicali instructa. Longit. 0,76 Mm.

Habitat rarissima in prof. 120 orgyarum, ubi unicum inveni exemplar masculinum.

Ved de stærkt udviklede laterale Udvidninger af Valvlerne ligner nærværende Art ved første Øiekast Arterne af Slægten Cytheropteron, hvortil jeg ogsaa i Begyndelsen var tilbøielig til at henføre den. Den anatomiske Undersøgelse har imidlertid vist, at den er en vel udpræget Bythocythere, der nærmest synes at slutte sig til den af mig tidligere beskrevne *B. constricta*. Den synes at være særdeles sjelden, da det hidtil kun er lykkets mig at finde et eneste Exemplar, der ved den anatomiske Undersøgelse viste sig at være en Han.
